

at høre, at det er meget. Dvinderne have en afgjort Alhst til at leve i Celler, og de have en gjensidig Nytte af at være sammen. Det er, som den ærede Minister har bemærket, langt vanskeligere at skaffe dem Vestfæstigelse, naar de skulle være affondrede, end det i mange Henseender er med Mændene. Jeg troer, at naar man holder fast ved, at Bygningen er saaledes, at der kan indrettes flere særskilte Dagceller, hvori der kan arbeides, men man giver Midlerne til i det Hele at gribe Arbejdet an, saaledes som man finder hensigtsmæssigt og paa forskjellige Steder, vil man vinde det Meste. Jeg skal endnu kun bemærke en ganske simpel Ting. Ved at betegne Viborg som det Sted, hvor der skal bygges, og ved at gaae løs paa, at Bygningen om muligt skal tilendebringes i eet Aar, eller med andre Ord, saasnuart man siger til Teglbænderne og de andre Leverandører i Viborg og Omegn: „der skal i Viborg bygges et stort Fængsel, og det skal gjøres færdigt laar,“ saa siger man med det Samme til dem: tag indbyrdes Afale om at levere Steen og andre Materialier saa dyrt som muligt. Siger man derimod til Fængselsbestyrelsen: her ere Midlerne; I kunne bygge i Viborg eller i Kjøbenhavn, det ere I Herrer over, saa kan den lade Leverandørerne gjøre sig Tilbud og, hvis Priserne ere for høie, sige: vi bygge ikke her, men paa et andet Sted. — Paa denne Maade vil man være langt mere Herre over den hele Sag, naar Pengesummen bevilliges saaledes, som det er foreslaaet af Mindretallet, end hvis man, som Fleertallet foreslaaer, alene henviser til at bygge i Viborg og til at bygge i dette Aar. — Ved Mindretallets Forslag vindes med Hensyn til Dvinderfængslet og hvad der ibrigt skal foretages et halvt Aar; thi en Bevilling i det kommende Aars Finantslov kunde kun berettige til at begynde Arbejdet paa Grunden paa Christianshavn, efterat Bevillingen var givet. Dertil kan svares, at Bevillingen kunde blive givet ved en Tillægsbevilling, men en saadan vil med Rimelighed ikke kunne blive færdig før henimod Slutningen af Rigsdagens næste Samling eller ved Jul eller Nytaar, og derved tabes altsaa et heelt Tjeringaar. Tegningerne kunne derimod være fremlagte og Erkjendelsen af deres

tilstrækkelige gode Bestaaffenhed kan være kommen tilstede saa tidligt, at man med Midten af October Maaned kan begynde Vinterarbejderne, bryde Bygningerne ned og rydde Grunden etc. — Dette kan man ikke, hvis Fleertallets Forslag bliver fulgt.

Ordføreren: Jeg skal takke den ærede Rigsdagsmand for Holbek Aants 2den Valgfreds (Tscherning) for den Erkjendelse, han i Slutningen af sit forrige Foredrag udtalte, den Erkjendelse nemlig, at der er Individier, mod hvilke Staten vilde begaae en stor Uret ved at sætte dem sammen og saaledes lade dem komme under Paavirkning af mere fordærvede, mere raue og mere forbryderiske Naturer. Han har, forekommer det mig, derved væsentlig støttet Fleertallets Forslag, idet han jo med Fleertallet er enig i, baade at det kan være gavnligt at bringe Cellesystemet til Anvendelse, og at det kan være gavnligt i en større Udstrækning, end det af Regeringen er paataent med Hensyn til Dvinderfængslet. Jeg skal i Modsetning dertil i høi Grad beklage, at det er blevet Resultatet af den høitagede Ministers nøie Overveielse at betragte Censomhedens System med en vis Lunkenhed, ialtsald med en vis Tvivl, om det ikke mere er theoretisk Philanthropie, der gennem dette System skal skaffe sig Tylbestigjorelse, end at det virkelig giver Haab om, at det vil bringe et godt praktisk Udbytte i Formindskelsen af Tilbagefaldene, af den Sammenrottelse og Ræggen Planer til fremtidig Deeltagelse i Forbrydelser, som gennem Censomhedssystemet skulde forebygges. Det har ikke af den høitagede Justitsminister været omtalt, hvorvidt Regeringen tillige er kommen til at betragte det som mere tvivlsomt end tidligere, at der er noget i høi Grad Fordærveligt ved at lade Fanger ligge sammen om Natten. Jeg er aldeles overbevist om, at den høie Grad af Humanitet, som den høitagede Justitsminister besidder, maatte bringe ham som enhver Anden, der vil lade sin Tanke gaae hen til disse Soverum og lade den dvæle ved de Laster og den Vederstyggelighed, som der finder Sted, til at dele den Rødsel, jeg idetmindste har for at bringe det sælles Sovesystem til Anvendelse paa Flere end dem, som det efter deres legemlige Tilstand er nød-